

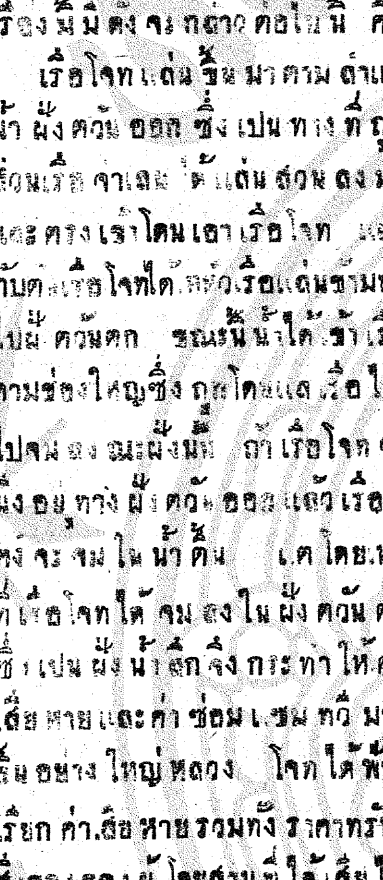
หนังสือท่านอาจารย์

กัศมีร์ : หิมะปกคลุม
และ น้ำใสของทะเลสาบ
เหนือเมืองคัมลาแอบคาน คัมลา
แอบคานมีชื่อเสียงมาก นักประพิน
อังกฤษผู้มีนามโด่งดัง ท่านใด
ต้องการที่จะไปนั้น ออกกับ
น้ำจืดน้ำจืด คัมลาแอบคานน้ำจืด

อย่าคิดไหว น้ไปเลยครับ

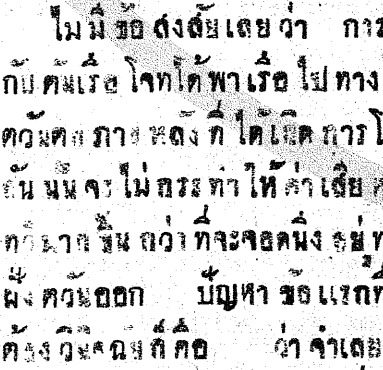
ยาน้ำนั้นต้องผาปกั้น แลยน้ำ
 มีผงขมิ้นอันใด ไซ้เห็นความคึก
 คึกดีแล้ว ยาน้ำนั้นต้องผาปกั้น
 อมแก่ พันพิการ แก่พัน โขก กลอน
 โขง เท้งลิก มดม เปน พดง ไดหิ
 ออก ความคึก ถ้า อมทุกเวลาคึก
 มดมเราพันจรทอมแก่ ถ้าไซ้ท
 กุทีเมื่อยงรัก พดมม เห็นบราหา
 คึกคึกดี กัดทอมคืบ กลืนคืบ แล
 ยาน้ำนั้นผงขมิ้นแก่พันพิการ ทอม
 แก่ทอม ไนค ไซ้เห็น อมมองเห็น ราก
 ผม ๆ งาม อาก รัง ไนค ไนร่อง ไน
 ร่อง ไนเห็นอไรหนึ่ง ๆ ผมไม่มอง
 รากขาวคดระ มบท เข้มทกลองไซ
 แล้ว ไนเห็น รุก กั้นเงินให้ รงไท
 อย เห็น เปนคืบ นาคัดเงิน

การงานของท่านจะเจริญได้ก็

เป็นเงิน ๕๖,๗๖๖ บาท ๘๖ สตางค์
ในชั้นต้น จำเลยปฏิเสธความรับผิด
ชอบโดยอ้างว่า เรือโทไม่ได้จุด
เตาในหม้อต้มก็ได้กล่าวในชั้น
ฟังได้ ถึงแต่ เฉพาะ ใน เรื่อง
เสียหายตามฟ้องเท่านั้น กล่าวคือ
ได้พิจารณาแล้ว เห็น ว่า กับคดีนี้
โจทก์ได้เสียเสีย ในการ ท้าเรือ
ซึ่ง มี ต้นทุนค่าเช่า เรือ และค่า
ตัวคนชดเชย จึงคิดให้ โจทก์
รับค่าเสียหายได้ เพียง ๓๓,๕๕๘ บาท

ໂຈກ ຈຳ.ສ. ບຸກຄົນ

[illegible]

1950

แต่เดิมนั้น ชัยแห่งจักรี จึงมี เท้า
ซึ่ง ไม่พอ ที่ จร วิญญณ์ บัณฑิต ห
ได้ หากว่าใน เวลา นั้น ฝน เวล
มืด แดง ฝน เวลา ที่ คน โดย ส่วน ก
โกลาหล ออกร้านกันแล้ว ถ้า
กะคน ได้ คน ฆ่าตลง ไป ทาง ชิง
คิด เห็น โดย สุจริต ว่า เป็น ทาง ที่
สุจริต แต่ เป็น ทาง ที่ กับ คน สุจริต

คิตาโร่ ถูก

ผู้ที่เป็นลม อัมพาต พาราไบลิส
เท้าซ้าย ลมชัก ลมกระตุก แ
ลมอัมพาต ร้ายทุก ๆ ชนิด หัดนำ
ได้ รับความทุกข์ เด็ดหมา แ
หายยากเย็น ถึงแม้จะหาหมอ
รักษา ก็คงเป็นได้ประโยชน์ แต่มี
ผู้หนึ่งพบยาดี ซึ่งจารึกไว้บนแท
ศิลา ในถ้ำมาหลายร้อยปี ชื่อ
มะพร้าว สดกลั่นรสดี ว่าดีนักผู้พบ
ได้ แก่ผู้ที่เป็นลม อัมพาต พาราไ
บลิส ลมกระตุก หายมา มากมาย รวด
ฉับ ดุจ - นาทอง ซึ่งทางโบราณคดี
พิพิธพยานนี้ มีจริง โรง
ปราโมทย์ธานี

รงานของท่านจะเจริญไต่

เพราะท่านปราศจากโรค
ความจริง เมื่อท่านจรดเท้า
บริบูรณ์ด้วย ทพพณ สิ้นเงินทองดี
เพียงใด ก็ความ เมื่อว่างกายขอ
ท่าน มีโรค พยาธิมาเบียดเบียนไป
เจ้าเรือน ชนไว้ ไปแล้ว ท่าน ตัก
หาคอมทุกข์ความลำบากใด โดยขาด
และทั้ง การงานต่าง ๆ ของท่าน
จะเสื่อมเสียไป อะไรเล่าที่จะเป
ร้าย แก้ว สัตว์มี บึงนั้น โรคพยา
ใด ก็คงจะสากคายชานมี ผงพอก
ศักดิ์สิทธิ์ในทาง บำรุง กำลัง มาช่วย
กันเสียแต่คนมี อารมณ์ ซึ่งไม่มี
รณานใด คิดทำยา กำลังเรอทางขอ
ทั้ง ขยายยาเพิ่มภาค เจ็ดวัน ก่อ
มหาชน นิยม ซึ่ง ท่านก็เคยไป
แล้วได้บรรเลงเสียงขานนามว่า เป
ยาเจริญ อารมณ์ทั้ง เก่ง ขยายรณาน
ใด ๆ รับประทาน แล้วจะทำให้
รับประทาน อารมณ์ใด มาก ๆ ทั้งนั้น
ก็ ไม่แพ้ มัน โส สด ก็เบิกบาน
สบายดี รู้ สด กระปัด กระเป
แจ่ม แสง รื่นมาก เขียวท่าม ต่อ
คู่ สด รื่น เคี้ยวนี้ จะ รู้ สด ว่า พ
อาทิตย์ ทั้ง ไป แล้ว นำ หินศักดิ์
ของ ท่าน จะเพิ่ม รื่น สด หลายอัน
นี้ จาหนาท

ทั้ง ขยายเพิ่มภาค เดียว ๑๕๕
๑๕๕ กณเขารวราช กรุงทพฯ
ไตรศัพท ๑๕๕ กณ มี รณ
ให้ เจ้า คณ

[illegible]

ตกมาแล้ว โน้!!

[illegible]

แพ้วความ เป็ดเตล็ด

[illegible]

மாண்புமிகு

วิชาคณิตศาสตร์
 วิชาวิทยาศาสตร์
 วิชาภาษาอังกฤษ
 วิชาสังคมศึกษา
 วิชาศิลปะ
 วิชาพลศึกษา
 วิชาสุขศึกษา
 วิชาอาชีพ
 วิชาอื่น ๆ

๖๖ ๖๖ ๖๖

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

1970

ให้เข้าบ้านขายของที่หัวหินไป
 คนสองคนเข้าบ้านแล้วมาก
 เข้าเดือนๆละ ๓๐ บาท มีน้ำดื่ม
 ให้น้ำประทาน มีใครจะเข้าให้ตาม
 น. ก. เด็ดไม้

ความ ข

ความแข็งแรงของร่างกายจะ
ขึ้นต่ออาหาร อากาศ แสง
ได้มีอาหารมีอากาศมาตาม
รายวันขึ้น อาหารจึงขึ้นต่อ
อาหารจะแข็งแรงตามความปร
สงค์เสียทีเดียว เกิดขึ้น

พรหมบรรพพร้อมด้วยขุนภักดีนำวาท
บัดนี้ อาเถิดออกไป ไต่สวนยังที่เก
เทศ พธกาน ปากคำเจ้าข้า
แปลกชี้ขาดใจตาย เพราะพิศนา
เผื่อนั้นเอง เจ้านี้ทั้งกับตัวนา
พลโค ไฉนมุ่งขึ้นเรือนนี้ ถ้าดังไ
สวนคน

ยอมทำกายอมตาย

(DO OR DIE)

เรียบเรียง โดย "แสงเดือน"

(ต่อจากวันที่ ๑๑ กันยายน)

ควิน ได้ ตัวเด็กนิกรดี อัน มีชื่อ ว่า แม่นม นอนหลับหลับนอนอยู่ด้วย อารมณ์ สันติๆ ชาวคนจีนกล่าวกันว่า "เรื่องไม่ต้องทำตัวเป็น ลูกคน ข้าจะไม่หักคอเองเป็นอันขาด เอ้า! ร้องตะโกนดังไป ร้องเป็นเสียงที่เอ็งตกอยู่ใน นรก เมอร์คิน ได้ยินเสียงจะเข้าใจว่า หญิง ที่รักของเมอร์กินอยู่ในอันตราย มันจะได้เกิด มานะ ล้มลุกโชนเสียสิน"

แม่นมแอล ได้ ฟังดังนั้นก็ค่อย คลาย ความ ตกใจกลัว ร้องตะโกนขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า "ช่วย! ช่วยด้วย!! ช่วยด้วยเจ้าข้า!!!"

ชาวคน เห็น แม่นมแอล ร้อง พก ก็มีความ ประสงค์แล้วที่จะให้มันให้ปล่อยออกไป แยก ได้ยินเสียงร้องเข้าใจว่าไอ้โง่กำลังถูกทำร้าย ที่สิ้นความหวาดเกรง ต่อภัยรับได้ตายเชือกขึ้น มาอีกโดยเร็ว พอขึ้นมาถึงพื้นหอคอย ชาว คนกับ พวก ลูกน้อง ซึ่ง แอบอยู่ ก็ ยืนแบ่น ไป ตามๆ กัน

"ลงมือช่วยเสีย เอ้าให้ช่วยหมด สักที เป็นไร!"

เมื่อได้ยินคำปลุกสติของหัวหน้า พวกโจร ก็วิ่งถอยออกไปทันที แยกยังไม่รู้ทางหนีใด เห็นพวกศัตรูล้อมคอกเข้ามาก็ค่อย ปล่อยลูกน้องพวกหนึ่งลงไปยังบันไดที่พ้นบันได โจรคนหนึ่งเห็นจวนตัวแล้ว รีบถอยถอยขึ้น นอกออก แต่ยังลนไม่ออกทีเดียว หมัด เหล็กของแยกก็พุ่งลงๆ เข้า ไปถูก ขมับ และ แก้มอย่างเต็มรักชาวคนสังเกตเห็นว่าพวก ของตัว จะเอากลับ ไม่ได้ อึ้งจึงร้องส่งไปว่า

"เร็ว! ไปเรียก พวกหมาๆ ของมึง ออก มาช่วยกันอีก! มีท่าให้เรียกกันมาให้หมด!"

พวกโจรวิ่ง ไปเรียก พวก หุนมาอีกประมาณ ๑๐ กว่าคน แยกก็ยืนหยดอยู่ โดยไม่ พริ่นพริ่นเลย

ในระหว่าง ที่กำลังถอย หลุม ก้นอยู่นั้น ไอ้โง่ พยายามจะไม่พองก้นจากคนเฝ้า ยามได้ ไขออกมากันจากความ คมขึง อีก วาระหนึ่ง เจ้าหล่อนรีบวิ่งออกมาดูการต่อ ยของแยกว่าผลที่สุดจะเป็นประการใด เพราะ ใจเจ้าหล่อนร่อนด้วยด้วยความวิตกประจวบตอน อยู่บนกองไฟ คอยเอาใจช่วยแยกอยู่ทุก ขณะจิ๋ว เวลานั้นโจรคนหนึ่ง ซึ่งถูกแยกต่อ ยลงไปในกองเพลิงได้เห็นเข้า มันลุกโชน ขันมาจะลงมือไอ้โง่ เจ้าหล่อน จึงต้องทั้ง กรวยศูการต่อสู้ของแยกออกวิ่งหนีเข้าซอก ในนั้นออกซอกนี้ โจรโจรย่นนั้นก็ตามติดไป เป็นพลวัน

ฝ่ายแยกเมอร์คินต่อพวกโจรนอนราบไป แล้ว ก็ใช้เพลงถอยละสัพพาทหนึ่งพลงไป ยังคั่นกำแพงที่หักหักหักแยก แยกขึ้นไปรับ มือกับพวกโจรอยู่บนนั้นอย่าง ล่อแหลมต่ออัน ตราย ซึ่งนักลี้จะตกคอกหักตาย ลงท้ายแยก

เห็นท่าจะเหลือรับจึงโดดจากหอคอยลับลัดลง ไปยังเนินดินเบื้องล่าง การโดดนั้นเป็นเหตุ ที่ไอ้โง่ตายไม่ถูกแน่ ว่าแยกจะเอาทางเท่า ฤๅจะลงมือถึงเนินดิน!

บท ที่ ๒

หนี

อาการและคราวเคราะห์ ของเมอร์คินยังไม่ ถึงขั้นสุด ก็หากันคดลให้ไปไปในที่ซึ่ง ปราศจากขุมภัยอันตรายต่างๆ ถึงจะตกทุกข์ ได้ยากที่ไหนก็ยังมีผู้ช่วยเหลืออุปการะ ตรง กับคำสุภาษิตที่ว่า "ตกน้ำไม่ไหล-ตกไฟไม่ไหม้" เช่นเดียวกัน เมอร์คินกระโดดจาก บัอมริงแมลงสู่สูงถึง ๑๐๐ ฟุต ลงมาบนแผ่น สลึงอยู่เบื้องล่าง เศษขุมภัยเมอร์คินได้ ถูกหนีจนชั่วระยะ ฤกษ์พินแผ่นดินที่แรงกระ ตึง ไฟลัดกลิ้งไปถูกที่ซึ่งมีขุมภัยมากขึ้น หนาแน่น ฉะนั้นเมื่อร่างกายเมอร์คินลงไปในอน แผ่นสลึงประเดี๋ยวเดียวรู้สึกคนพยายามลุกขึ้นทรง ตัวพอมันก็กลับล้มลงสลดสุมประเดี๋ยวไปอีก พวก ลูกสมุนของชาวคนต่างก็วิ่งมามองดูจาก บนบัอมริงแล้วการขอขอบอกขอขมา ชาวคน เดิรกระโผลกกระเผลก มา วิม บัอม พลง ออก คำสั่งว่า

"พวก เอ็ง, จงลงไปหาเอาตัวมันขึ้นมา เดียวนี้ ข้ากับมันยังจะต้องทำการเกี่ยวเนื่อง กันต่อไป เพราะมันยังไม่ได้ให้แหวนสำคัญ"

โจรคนหนึ่ง เมื่อได้รับคำสั่ง รีบวิ่งแดง กระโดดออกมาวิ่งตามกำแพงไปยังที่ซึ่งเมอร์ คินนอนสลบไสลอยู่ มันซ่อนตัวเมอร์คิน อ้อมเข้ามาบนหอคอยบัอม ชาวคนจึงส่งว่า

"เอาตัวมันเข้าไปถึงไว้ในห้องที่ติดกับห้อง ข้างนางผู้หญิง ซึ่งไว้ทั้งสลบๆ ยังไม่หลับ เมื่อมันฟื้นขึ้นเมื่อไรก็คอยมาบอกกับข้า แล พวกเอ็งคนหนึ่งต้องเป็นยามคอยเฝ้าอยู่ด้วย"

คำสั่งของเจ้าชาวคนเป็นคำสั่งอันศักดิ์สิทธิ์ แท้ ซึ่งดูเหมือนว่าไม่มีคำสั่งอะไรจะเข้มงวด เท่ากับคำสั่งของชาวคน เมื่อได้ยินเสียง พวก ลูกน้อง ก็พา เมอร์คิน เข้าไปในห้องซึ่ง ซึ่ง อยู่ ติดๆ กับห้องซึ่งไอ้โง่ ชาวคนตามเข้าไปดู เมื่อเห็นเหตุการณ์เรียบร้อยแล้ว จึงเหลือบส่าย ตามมาทางห้องไอ้โง่สรวล จะทำอาการเยาะเย้ย เช่นเคย ครั้นเห็นห้องซึ่งนางสาวโง่โดยมิ ได้มีรูปร่างหน้าตาไอ้โง่อยู่ในนั้น ความ กว้าวเกรงเกรงก็บังเกิดขึ้นภายในหน้าชาวคน ทันที สอดส่ายสายตาแลตรวจไปมาสักประ เดี่ยวพบบ้างๆ กลุ่มหน้าคอกอยู่ที่ข้าง ประตู ห้องซึ่ง หยิบขึ้นพิจารณาสังเกตได้ว่าเป็นผ้า แพรคลุมหน้าของสตรีลึกลับ ชาวคนเข้าใจ ว่าสตรีลึกลับมีส่วนช่วยเหลือในการ ที่ไอ้โง่ หนีคราวนี้ก็ฉุนโกรธ ขมับมือ จะฉีก ผ้า นั้น เสีย แต่ภายหลัง กลับยังสติไว้ได้ มัน ผ้า เป็น ก้อน กลมยัดไว้ไว้ในกระเป๋าสีเสื้อภายใน พลง แอ่ยเสียงเปลี่ยนขึ้นว่า

"อัยพวกสัตว์ ปลอ่ยให้นางผู้หญิงหนี ไปได้ ระวังจริงๆ ใครเป็นคนเฝ้ายามห้องนี้ มันผู้เฝ้า ยามจะ ต้องใช้ แผ่น นาง ผู้หญิง อ้ออัยนี่เอง!" ชาวคน พุดพลง จับตัวโจร คนหนึ่ง มาเชาๆ ตบหน้าผากๆ ขี้ตบหลายที

แล้วผลักส่งไปให้พวกลูกสมุน พร้อมทั้งคำ บงการว่า

"เอาตัวมันเข้าไปถึงไว้ในห้อง ข้างนางผู้หญิง ไม่สมื่อ คราวหลัง ข้าจะ ต้องการ ตบมัน อีก ฤาพวกเอ็งจะเอาตัวมันไปบัอมเสียก็ได้ ข้า อนุญาต"

ลูกสมุน รับตัวโจรนั้น ไป ขังไว้ในห้องอีก ห้องหนึ่ง ครั้นแล้วชาวคนก็เดินผลัดจากที่ นั้นไป ตรวจ เหตุการณ์ ทาง หลังปราสาท ซึ่งมี ช่องทางเดินเป็นทางคดเคี้ยว

ชาวคนกล่าวถึงไอ้โง่สตรีสาวแสนอกพิ ซึ่ง ยังเล่นเอา เด็ดหนั้อยู่โจร ลูกสมุน ของ ชา ตานคนหนึ่งอยู่อย่างใจหายใจคว่ำ ที่สุดวิ่ง ไปจนมุมอยู่ริมบัอมด้านหนึ่ง ครั้นจะกระ โดดลงไป ก็เกรงกระตุกจะเหลกออกนอก เนอ เจ้าหล่อนจึงยืนตัวตั้งท่าๆ อยู่กับที่ไม่ รู้จะหนีไปทางไหน อัยโจรเห็นเช่นนั้นก็จ้อง ตามมึงทั้งก้าวเข้ามาจะลงมือ เมื่อหมดหน ทางเข้ามึงจะทำประการใด เจ้าหล่อนจึง ร้องอันวอน ขอชีวิตด้วยเสียง หวานลิ้นเครือ แต่อัยโจรโจรย่นจะคิดปรานีแต่สักหน่อยก็หา มิ ได้ พอมันขยับจะเข้าจับตัว ทันใดชาวคน ซึ่งเดินตรวจเหตุการณ์ออกมาแลเห็นเข้าก็ใจ รีบตะโกนบอกมาว่า

"จับไว้! จับมันให้ขมื่อ! ถ้าจับไม่ได้ ชีวิตของเจ้าจะต้องเป็นสันตคอยแทน"

อัยโจรได้ยินนายหนุดดังนั้น ก็ยังมีใจ อึกเหิมขึ้น กรากเข้าจับมือไอ้โง่ เจ้าหล่อน คืบสับด้วยเต็มกำลังแรงที่หาหลุดได้ไม่ ผล ที่สุด มัน ลากเอาตัวไอ้โง่ ไปขังไว้ในห้อง เดิมอีก

ได้กล่าวแล้วว่าห้องที่ซึ่งเมอร์คินกับไอ้โง่ นั้นอยู่ติดกัน และอยู่ทางด้านทะเลาะนั้น เมอร์คินค่อยๆ พินคดกันสลับกัน โดยได้รับ ลมอากาศสดชื่น จาก ทะเล เมอร์คินค่อยๆ ลืมตาขึ้นดูสรรพสิ่งทั้งปวง และเห็นแปลก ไปหมด แทนที่จะเห็นคนนอนอยู่กลาง พินแผ่นดิน กลับมานอนอยู่ในห้องมืด อับ อ้าว ซึ่งมีฝาผนังหนาและ ช่องลูกกรงเหล็ก จึงค่อยๆ ลุกขึ้นเดินโซเซมาที่ประตูลูกกรงขึ้น กิด รีบวิ่ง ถึงบันไดรายต่างๆ ที่ได้ ล่วง มาแล้ว และจะมีอีก เมื่อความคิดอันนี้เลื้อยลอย พ้นไป ความคิดถึงไอ้โง่สาวที่รัก ก็มาแทนที่ แล้วก็หวนคิดถึง เรื่องแหวนตราชาวคน ขันมา อีก เพราะเมอร์คินได้เอาแหวนนั้นใส่ไว้ในขวด และทิ้งให้ลอยไปในทะเลตามกระแสน้ำ

ส่วนนายเรือเอก อัลวาเรซขณะนั้นก็พยายาม ช่วยเหลือเมอร์คินอย่างแข็งแรง เพราะ นายเรือเอกอัลวาเรซ กับ แยก เป็น เพื่อนสนิท สนมกันมาตั้งแต่ครั้ง เด็กๆ และได้เคยร่วมลำ นึกโรงเรียนเดียวกันมา ความสนิทสนมอันนี้ ก็กลายเป็น ความรักเพื่อน อย่างแท้ จะกลืน นายเรือ เอก จัดแจง กางแผนที่ใน ห้องทำงาน เอาสเกลมา จับดูตาม ตาราง แห่งกระแสน้ำ ขึ้นลง และตรวจดูว่าตามแคว้นจะมีท่าตาม ชายฝั่ง ทะเล กี่แห่ง เวลา ที่ขวาง ขวคไป นั้น เวลาเท่าไร? เวลานั้นขึ้นขึ้นขึ้นลง เมื่อได้ ความชัดเจนแจ่มแจ้งแล้ว จึงรีบออกจากลำ นักงานตรงตัวไปยังท่าเรือชายทะเลเพื่อตรวจดู ภูมิเลน่า ที่จะช่วยเหลือเมอร์คิน สหายรัก ต่อไป

ในเวลา สตรีลึกลับได้ มาปรากฏ ร่างอยู่ ใกล้ๆ กับบันไดบัอมบัอม (เจ้าหล่อนส่าย คาไปมา เมื่อยังมิได้ ประสบสิ่งใดจึงเดิน เข้าไป แอบแฝงอยู่ที่ซอกหินนั้น สักครู่ใหญ่ๆ เจ้า ชาวคนตัวอวบท้วมก็เดินกะโผลกกะเผลกตรงมา หุคขึ้นตรึงตรงอยู่ข้างบันไดบัอม พะเอน ชายเสื้อคลุมยาวรุงรัง ของมัน ไป เกยเข้า กับ เหล็กบันไดจนแก้มไม่ออก เด็กนิกรดีซึ่งแอบ นั่งเล่นอยู่แคว้นนั้น เห็นชาวคน จะ แทะชาย เสื้อออกคน เดียวไม่ได้ จึงช่วยตั้งชายเสื้อให้ เมื่อหลุดแล้ว ชาวคนกลับดบตีเคาะตอจ จน เด็กนั้นมึบ ตมเลโลให้ตีขึ้นไปตามหน้าตามหัว ครั้นแล้วก็เดินกะโผลกกะเผลกไปทางอื่น มัน จะหา รุกคืบถึงคุณเด็กบ้างสักเล็กน้อยก็หา ไม่ เท่ากับว่า "ทำคุณบูชาโทษ" แท้ๆ ที่เดียว

สตรีลึกลับซึ่งแอบแฝงอยู่ เห็นการทา รุบร้าย กาง ของ ชาวคน ก็อด สงสาร เด็ก มิได้ รีบวิ่งมาประคองเด็กให้ลุกขึ้น แล้วชักใช้ โล เลี้ยงตาม เด็กนั้นขึ้นมือไปทางชาวคนตอบว่า

"อัยชาวคนชั่วชาวคน ผมทำคุณให้มันๆ กลับแวงัก"

"ไม่เป็นไรหรือก้น้องเอ๊ย, มา, พะจับ โลให้!" สตรีลึกลับพูดแล้วก็ คว้าสอเด็ก นั้น ออก ขับ โลให้ และพัน แผลที่เป้นที่เรียว ร้อยเด็กนั้นพุดขอบบุญคุณแล้วมีการงานที่จะ ต้องทำ อีกสักประเดี๋ยวจึงจะมาหาใหม่แล้วก็ ลาไป สตรีลึกลับยังคงยืนอยู่ท่าข้างบันไดนั้น อย่างเดิม ตรึงตรง ทาวิที่ช่วยเหลือไอ้โง่ สตรีลึกลับและ แยกเมอร์คิน สหายรัก ทั้งสอง ซึ่งใน เวลาเดียวกัน นี้กำลัง ขึ้น ตรึง ตรงอยู่ ที่ลูกกรงห้องซึ่ง สายตาจับคู่กระแสน้ำใน ท้องทะเล

สักครู่ใหญ่ๆ เด็ก นิกรดี เสร็จ จากการ งานแล้ว ก็ถือกระบองน้ำ หวีเรื่อรามาบน บัอมหุคขึ้นที่บันไดให้ชาวคน แต่ชาวคน ก็มีโยคี กลับเดินไปเสียเฉยๆ เมื่อชาวคน เสร็จเลยไปแล้ว สตรีลึกลับซึ่งแอบแฝงกาย อยู่แคว้นนั้น รีบวิ่งออกมาพุดกับเด็กทันที่ว่า

"น้องชายเอ๊ย, มึงก็โง่หนุกๆ ขาดูข้าง อยู่ ในห้องนี้ ๒ คน ฉันท้องการที่จะช่วยเหลือ ให้เขาพ้นจากการคุมขัง น้องชายจะช่วยกัน ได้ไหม?"

เด็กนั้นตอบว่า "ไม่ต้องถาม, เมื่อผู้ มุ คณต่อผมขอความช่วยเหลือจากผมแล้ว สิ่ง นั้น จะ ยก ประการใด ผมก็ เต็มใจ ทำโดยเต็ม กำลัง"

สตรีลึกลับ ดีใจ บอกให้เด็ก ไป หยิบขด เชือกที่วางอยู่ใกล้ๆ นั้นมาส่งให้ แต่เมื่อเห็น ว่าเด็ก ไป จึงว่า "เห็นเขาไม่ได้การละน้องชาย เชือกนั้นมันเล็กไป, ไปเอาเชือกใหญ่ในันเถิด"

พูดแล้วไปหยิบเชือกเส้นใหญ่กับเด็กนั้น เอา ปลายข้าง ๑ ผูกติดกับกระบองบันไดอีกข้าง หนึ่งผูกกับเท้า ชาย เด็ก แล้วส่งตะ โปกับ เชือก ให้มันไปให้เมอร์คิน เด็กได้ ไถ่แกง ลงไปถึงนั่งตักห้องที่เมอร์คินถูกขัง เมอร์คิน เหลียวมา เห็นออกจงบ้างใจบังเล็กน้อย แต่ เมียตกลังใจแล้วจึงเดินมาหาเด็กนั้น รับ ตะโปกับเชือกที่เด็กยื่นให้ เด็กนั้นเอ่ยลา ย เชือกผูกไว้กับลูกกรง แล้วก็ไต่กลับ ขึ้น ไป โดย สตรีลึกลับ ได้ช่วยสาวเชือกให้

(ใน ต่อหน้า ๑๘)

१०, ४, ७५ ३, ५ ३, ६

(ต่อจากหน้า ๓๗)

พร้อมกันวางของบ๊อบ เบิร์ด ซึ่ง กระเด็น ออก จาก รถโยกไปบน
รถทาง... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

บ๊อบ เบิร์ด... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

มรณัง ประสงค์... (text continues with dialogue and action descriptions)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

คนไทย ขาย เลหลัง

โค... (text continues with a notice about selling horses or similar animals)

เชิญ... (text continues with an invitation or announcement)

นาง... (text continues with a notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

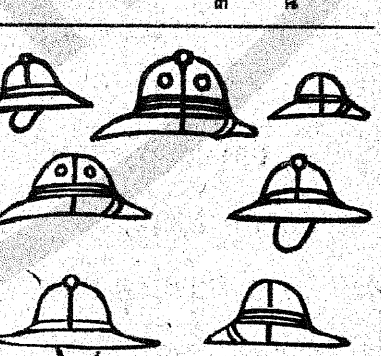
แจ้งความ

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

รณารัฐ... (text continues with a public notice or announcement)

โรคผิวหนัง

โรคผิวหนัง... (text continues with a medical advertisement or notice about skin diseases)

หมวก... (text continues with a notice or advertisement related to hats)

(ขังมั่ว)

ทั้งนี้เอง

อ. รณนที ตันจางเส็ง โทรศัพท ที่ ๑๐๒๗

64 1 1 1 1

คณบดี คณะนิติศาสตร์

รณฟลอ รัตทกชนิค
ขายลดราคา

บริษัท บางกอกทอกล จำกัด กำปะนิลนิเทศ

ตาม เหมง คาง ทำกัน ลอ

500 บาท ถึง 600,000 บาท

គណៈកម្មាធិការ

อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก

ประกาศเพิ่มเติม

התורה והנביא

นายวันอาทิตย์ ฉายหนึ่ง คาม โปรแกรมนั

ข่าววันอาทิตย์ฉายหนังตาม โปรแกรมนี้

87 71114 2 2 34

1970-71

บ๊วยฉันทพล ฉายหนัง ตาม ไประแวง

กรมการโยธา

๕. งบการเงิน (งบกำไรขาดทุน)

ดครอง ปราโมทบรรเทิง

แสดง เป็น พิเศษ ที่ คณ นกขจรชนม
 รัชย์ มี ของ อุกกฤษณ์ จังหัด ช่อเก
 นัยยาม พ.ศ. ๒๕๖๕ คณ เดิมๆ เท่า นั้น
 จม มี นกขจรชนม
 จม ปริมาณ ๓๐ คน แสดง รัชย์ แด ของ เพลง สดขจรชนม
 พิเศษ คือ.

66-38104-10000

CHANDLER

2. 1977

หนังสือภาพยนตร์สยาม เล่ม ๒๓๓ แต่เล่มต่อๆ ไปท่านต้องการซื้อราคาถูกๆ แลเวเชิญไปดูหนังสือแล้วเลยซื้อเลย ท่านจะเสียราคาเพิ่ม ๑๐ สตางค์ เท่านั้น
แต่เลือกได้ตามชอบใจด้วย